

Nézőpontok

VISSZHANG - LIX. évfolyam, 47. szám, 2015. november 20.

A menekültügy – mint valami katalizátor – különös, eddig rejtett emberi tulajdonságokat hozott felszínre. Egy hazai tévéoperatőr menekülteket rugdosott meg, míg mások közülünk hasonló sorsú embereket vendégül láttak otthonukban. E végletes hozzáállásokat tükrözik a Tamás Pál *Kiégtünk volna?* című publicisztikájára (ÉS, 2015/45.) reagáló írások is. Halep Szilvia szerint hogyan is tudnánk a kérdést megoldani. „Hiszen még a saját szegényeinket sem tudjuk visszavezetni a normális életbe!” (ÉS, 2015/46.) Akárcsak Orbán romákkal kapcsolatos, közfelháborodást kiváltó megjegyzését hallanánk vissza. Ahogy Setét Jenő fogalmazott erről: „a romákra való alibihipotézissel tagadják meg a menekült emberektől a legelemibb segítségnyújtást”. Meggyes Máté írása nyomán (ÉS, 2015/46.) viszont már látni is vélem a röszei kisvendéglőt, ahol a háborúból menekülő, életüket mentő nyomorultakat hangulatos cigányzenével, halászlével, birkapörkölttel fogadnák a TEK fehér kötényes emberei. Vagyis Meggyes az egész menekültkérdést valamiféle idegenforgalmi feladatnak akarja beállítani. Természetesen EU-s pénzből finanszírozva. Persze lehet, hogy csak viccel, mert akkor rendben van, írása a baloldali liberális nézeteket kifigurázó pamfletnek elmegy.